

[Finansministeren]

1979. Jeg tror, hr. Ellemann-Jensen er bekendt med disse tal. Alligevel hører vi hans indlæg her i dag ved folketingets afslutningsdebat.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi ved udformningen af den økonomiske politik er i stand til at tilrettelægge den sådan, at alle befolkningsgrupper ikke blot erkender de betydelige økonomiske problemer, vi har, men også er villige til at yde deres bidrag til at løse problemerne. Jeg tror, at denne beredvillighed kun vil være til stede, hvis der er en udbredt og accepteret forståelse hos alle for, at også naboen bærer sin rimelige andel af byrderne. Jeg kan her tilføje, at det stedse vil være et krav fra regeringen, at de svagere samfundsgrupper påvirkes mindre hårdt end gennemsnittet, og at de allersvageste grupper friholdes, således som det netop er sket ved gennemførelsen af sociale kompensationer for et modvirke momsforhøjelsen. Jeg tror, det er en vinkel, som de borgerlige partier bør overveje nøje.

Når jeg siger det, er det, fordi det er min bestemte opfattelse, at hvis en sådan økonomisk politik ikke lykkes, så vil alles kamp mod alle i indkomstkæmpet blive skærpet. Det er klart, at en sådan udvikling er uhenigtsmæssig og uacceptabel, for ikke at sige ødelæggende for et heldigt udfald af den økonomiske politik. Erhvervslivets konkurrenceevne og dermed betalingsbalance, produktion og beskæftigelse vil blive forringet. De svageste befolkningsgrupper vil blive de sikre tabere, og hertil kommer, at det politiske klima i Danmark vil blive overordentlig anspændt. En sådan udvikling ønsker regeringen fremdeles at undgå, og derfor vil regeringens bestræbelser også fremover være at søge at skabe mulighed for de brede politiske forlig omkring den økonomiske politik, som vi må føre i de kommende år.

Når folketinget mødes i begyndelsen af oktober, vil den første større økonomisk-politiske opgave være behandlingen af forslag til finanslov for 1981, som fremlægges i midten af august, og som bliver genfremsat i begyndelsen af oktober.

Vi har med majaftalen lagt op til, at væksten i statens udgifter målt i faste priser bringes til ophør, når bortses fra merudgifter til pensioner m.v. som følge af moms- og afgiftsforhøjelserne.

Denne udgiftspolitiske målsætning for staten er opstillet samtidig med, at der er truffet aftale med de kommunale organisationer om, at den reale stigning i de kommunale udgifter kun må udgøre 2 pct. i 1981 i forhold til 1980, og vi har klart markeret over for kommunerne, at udgiftsstigningen skal bringes yderligere ned.

For så vidt angår de kommende overenskomstforhandlinger har statsministeren allerede tilkendegivet, at det er regeringens bestemte opfattelse, at de skal finde deres løsning i forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Men det er klart, som det også er sagt, at regeringen har en rolle i forhold til en meget betydelig del af arbejdsmarkedet, nemlig det statslige arbejdsmarked, og vi har i arbejdet her en tæt kontakt med de kommunale organisationer. Vi har også, som hr. Alfred Hansen var inde på, i de seneste måneder kunnet registrere en stigende uro på en række offentlige arbejdspladser. Jeg tror, der er flere årsager hertil, og der er ikke nogen tvivl om, at man på en række steder har kunnet konstatere en lønudvikling, der har været svagere end på det private arbejdsmarked. Vi har over nogle år bevæget os fra en situation, hvor debatten kredsede om det offentlige lønførerskab, til en situation, hvor det offentlige på nogle områder har vanskeligt ved at rekruttere og fastholde medarbejdere, fordi der er opstået skævheder i forhold til tilsvarende grupper på det private arbejdsmarked.

Regeringen har tidligere, det vil jeg gerne gentage, sagt, at vi tilstræber en ligelig lønudvikling på det private og det offentlige arbejdsmarked i indeværende overenskomstperiode. Men jeg vil også gerne tilføje, at problemerne er meget komplicerede, bl. a. fordi der sker en forskellig udvikling for forskellige grupper på det private arbejdsmarked. Jeg kan oplyse, at jeg for længst har sat et arbejde i gang med henblik på at registrere den skete udvikling, og jeg kan tilføje, som statsministeren allerede har nævnt det, at vi er indstillet på straks efter sommerferien at inddrage repræsentanter for de offentligt ansatte i drøftelser herom, således at vi kan forberede os bedst muligt til at bringe flest mulige skævheder på plads i forbindelse med overenskomstforhandlingene i foråret 1981. Formen, hvorunder disse drøftelser skal foregå, har vi ikke endeligt fastlagt, og det vil